

Ohnivý kamínek

Ilona Fišerová

Ilustrovala

Petra Hauptová Řezníčková

FRAGMENT

Ohnivý kamínek

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.fragment.cz
www.albatrosmedia.cz

FRAGMENT

Ilona Fišerová
Ohnivý kamínek – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2019

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS **MEDIA a.s.**

Ohnivý kamínek

Ilona Fišerová

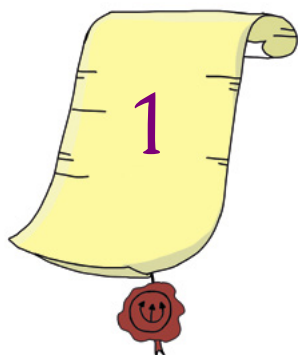

Ilustrovala
Petra Hauptová Řezníčková

FRAGMENT

© Albatros Media, a. s., 2019
Text © Ilona Fišerová, 2019
Illustrations © Petra Hauptová, 2019

ISBN tištěné verze 978-80-253-4123-0 (1. vydání, 2019)
ISBN e-knihy 978-80-253-4185-8 (1. vydání, 2019)

MARJÁNKA A TETIČKA AGÁTA

Kuchtičce Marjánce práce v královské kuchyni pod rukama jen hrála, od rána se smála a zpívala si.

„To je mi nějakého halekání,“ naoko hudrala silná kuchařka Agáta a šoupla vypasenou husu do džberu s vroucí vodou, aby ji snáz oškubala.

„Však mám důvod,“ rozesmála se Marjánka a laškovně umazala staré kuchaře obě tváře moukou.

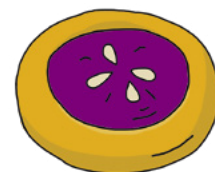
„Jedeš, holka bláznivá!“ bránila se Agáta. Ale Marjánka věděla, že to nemyslí vážně. Natolik dobře už tetu znala.

„Kdepak bláznivá, zamilovaná,“ vysvětlovala dívka a zatočila se po místnosti.

„V tom nebývá velký rozdíl,“ pronesla zkušeně Agáta, ale samou zvědavostí přerušila škubání. „Kdopak je ten šťastný?“

„Kuba, tovaryš z kovárny v podhradí. Seznámili jsme se na výročním trhu a dnes máme zase schůzku,“ sklopila Marjánka oči, ale hned jimi loupla po Agátě, aby se přesvědčila, jestli se teta nezlobí.

Agáta se tvářila přísně. Nechala husu husou, vstala a kolébavým krokem došla ke skřínce. Marjánka zvažněla a pomyslela si, že měla možná raději mlčet. Ale tetiččina buclatá tvář se vzápětí rozzářila úsměvem. Agáta se šibalským výrazem nadzvedla lněnou utěrku a nechala dívku nahlédnout do hliněné mísy.

„Nezapomeň si s sebou vzít něco dobrého.“

Nádoba přetékala čerstvými koláči.

„Pekla jsem je pro nás dvě na odpoledne, ale ráda svůj díl přenechám mladýmu. Stejně se sotva nesu.“

„Ty jsi ta nejzlatější tetinka na světě,“ vypískla Marjánka. Přiskočila blíž a vlepila Agátě mlaskavou pusku na tvář.

„Radši upaluj očistit zeleninu, nebo se dneska král Albert oběda nedočká,“ usměřňovala ji Agáta. Ale byla ráda, že mohla děvčeti udělat radost. Sama děti neměla, a Marjánku si tak hýčkala jako vlastní.

Odpoledne pospíchala Marjánka z hradu s košíčkem naplněným až po okraj sladkými koláčky. Jakub už na ni čekal na kraji lesa. Dřepěl u příkopu a dlouhou chvíli si krátil trháním květin.

Po pravdě nechápal, kde se to v něm vzalo. Kytěk si nikdy předtím příliš nevšímal. Netušil, že to způsobila Čistá Láska, víla něžná jako dech, ale silná jako vichřice. Kolem Kuby se motala už od výročního trhu. Občas musela odběhnout, to se rozumí, neměla na starosti jen jeho, ale dneska mu byla v patách

od rána. Nakoukla dokonce i do kovárny. Těšilo ji pozorovat, jak se díky ní Kuba trochu přihloupě usmívá a často hledí do prázdna. Mohla by si s ním hrát jako s loutkou, ale to ona nechtěla. Zamilované lidi měla ráda, dávali jí životní sílu.

Láska najednou zbystrila a zahleděla se směrem k cestičce vedoucí od hradu. Blížila se po ní Marjánka. I tu víla dobře znala. Zachvěla se nedočkavostí. Vypadá to, že dneska dostane životní síly dvojnásobnou dávku. Spokojeně se rozesmála. Kuba zvedl hlavu a zaposlouchal se. Připadalo mu, jako by se stromy kolem rozezpívaly.

Marjánka položila košík na zem, zakryla Kubovi zezadu oči a láskovně mu zašeptala do ucha: „Mám pro tebe překvapení.“

„Já pro tebe taky,“ vyskočil Kuba na nohy, otočil se a rozpačitě strčil Marjánce rozježenou kytku pod nos.

Marjánka byla zvyklá na vznešenější květy ze zámecké zahrady, přesto jí tohle koště připadalo nejkrásnější na světě. Bylo přece od Kuby! Okamžitě mu skočila kolem krku.

Láska se usmála a spokojeně odtančila. Tihle dva už ji dneska potřebovat nebudou, poradí si sami. A ona teď měla síly, že by mohla skály lámat.

